

λέγεται, Βουλόμενος εἰδέναι αὐτὸ τοῦτο περὶ ὅτου ὁ λόγος ἐστί, καὶ ἐμὲ εἶναι τούτων ἔνα· ἀξιῶ δὲ καὶ σε. ΓΟΡ. Τί οὖν δὴ, ὡς Σώκρατες; ΣΩ. Ἐρῶ k) νῦν. ἐγὼ τὴν ἀπὸ τῆς ῥητορικῆς πειθώ, ἥτις ποτὲ ἐστὶν ἦν σὺ λέγεις, καὶ περὶ ὄντων πραγμάτων ἐστὶ πειθώ, σαφῶς μὲν εὖ i) ὅτι οὐκ οἴδα. l) οὐ μὴν ἀλλ’ ὑποπτεύω γε ἦν σίματί σε λέγειν, καὶ περὶ ὧν m) οὐδὲν μέντος ἥττον ἐξήσομαι σε, τίνα ποτὲ λέγεις τὴν πειθώ τὴν ἀπὸ τῆς ῥητορικῆς, καὶ περὶ τίνων αὐτὴν εἶναι. τοῦ n) οὗν ἔνεκα δὴ αὐτὸς ὑποπτεύων, σὲ ἐξήσομαι, ἀλλ’ οὐκ αὐτὸς λέγω, οὐ σοῦ ἔνεκα, ἀλλὰ τοῦ λόγου. οὐδὲ οὕτω προΐη, ως o) μάλιστ’ ἀν ἡμῖν καταφαίες ποιεῖ

περὶ

et ibidem pro ζτου reperiebatur o. Bas. 2. pro βουλόμενος habet βουλόμενον, et eadem post ἀξιῶ inserit γνωμή, particula δὲ cum apostropho instruata, quam lectionem et margo Stephan. exhibet.

k) Bas. 2. ἐγὼ Ἐρῶ.

l) Ficinus: *Haud equidem satis aperte cognosco, quaenam sit, quibusue de rebus, illa quam dicas a rhetorica proficiisci persuasio. rede. Accusatiuus enim τὴν πειθώ est pro Nominatio, ad verba ἥτις ποτὲ ἔστιν pertinente. Vid. ad Secl. 4. not. k.*

m) Superscripsit alia manus liquore rubro τίνων, ut paullo post legitur. Ficinus mire haec verba reddidit: et quamvis suspicer, quam et de quibus ipse dicere constitueris, cum sint vertenda: coniecto vero, te intelligere talem, qualem et quae tradicantem a te patre intelligi. Sic Secl. 9. καὶ ἐγὼ τοι ὑπωπτευον ταῦτα εἰ λέγειν τὴν πειθώ καὶ περὶ τούτων.

n) Articulus τοῦ h. e. τούτου, in Cod. Meerm. ab alia manu superscriptum habebat τίνος. Sed tum scribi debuisseτ τον f. οὐ f. ζτου. et fortasse Plato ita scripsit. Tum vero post λέγω nota interrogandi, ut est in Aldina, ponenda et Ellipsis verbi ποιῶ, quod non raro omitti solere Index docebit, admittenda esset.

o) Particulae ως superscripta erat in Cod. Meerm. ix. Mox librarii